

havde dem. Jeg synes, at det er afgørende at bekæmpe fundamentalistiske holdninger, uanset om det er en lille forening eller en stor forening, men det er klart, at jo større foreningen er, jo større er problemet, og endnu vigtigere bliver det at bekæmpe det.

Jeg synes, at det er utrolig vigtigt at bekæmpe de holdninger – både fra Hizb-ut-Tahrir, nazipartiet og andre – ligesom jeg generelt mener, at det er vigtigt, at vi kæmper imod dem, der ønsker at begrænse de demokratiske rettigheder, der ønsker at slås for kvindeundertrykkelse og andet.

At man i nogle lande har valgt at vedtage et forbud mod den type foreninger har en anden historisk baggrund end den, der gælder i Danmark. I Danmark er det sådan, at en forening skal forbydes, hvis den virker ved vold. Det er noget, domstolene tager stilling til, og det sagde jeg meget klart i min ordførertale. Hvis betingelserne er opfyldt, skal man selvfølgelig prøve sagen ved domstolene, nøjagtig ligesom i forhold til alle andre typer straffesager.

Formanden:

Så er det hr. Peter Skaarup som ordfører for forespørgerne.

Peter Skaarup (DF):

Her under behandlingen af Dansk Folkepartis forespørgsel er der kommet, ja, ikke så mange klare svar, men i hvert fald nogle afvejninger fra de forskellige partier omkring Hizb-ut-Tahrirs fremtid, som egentlig på sin vis er ganske skuffende.

Det, vi havde håbet på, og det, vi også troede ville ske fra Folketingets side med den debat, vi har haft i valgkampen, bl.a. om Hizb-ut-Tahrir, var, at man ville gøre alvor af de muligheder, som man fra regeringens side har i forhold til grundlovens § 78 – på baggrund af, at vi har en forening, der gentagne gange har forbrudt sig mod grundlovens § 78, gang på gang har opfordret til vold: Der kan jeg så ud fra de opfattelser, der er fremkommet her i Folketinget i dag, konstatere, at der ikke er nogen ud over Dansk Folkeparti, der reelt mener, at den forening skal opløses, og at man fra justitsministerens side skal gå til domstolene med sagen. Det synes vi er meget skuffende og meget overraskende ud fra de meldinger, der kom under valgkampen.

Jeg vil starte med fru Birthe Rønn Hornbech, som i sin ordførertale på Venstres vegne sagde, at man ikke ville være med til en opløsningssag,

i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt. Set i forhold til bl.a. folketingsmedlem hr. Søren Pind, der i valgkampen udtalte, at medlemmerne af Hizb-ut-Tahrir faktisk skulle smides ud af landet, som altså ville gå skridtet videre end andre på det område, ja, så virker det meget mærkeligt, at Venstre nu er faldet tilbage til sin gamle holdning og ikke vil være med til nogen konsekvenser over for Hizb-ut-Tahrir.

Kl. 12.00

Jeg fik ikke noget svar på det fra fru Birthe Rønn Hornbech, så jeg undrer mig over, om der virkelig er enighed i Venstres folketingsgruppe omkring det synspunkt, for det tror jeg at der er mange medlemmer af Venstre der ikke er enige i. Det er min opfattelse, at der er mange vælgere, som stemmer på Venstre, men som bestemt ikke vil være enige i, at Venstre bare lader stå til og vil vente og se, hvad der sker.

Så var der Socialdemokraternes ordfører, hr. Morten Bødskov, der blev spurgt om de udtalelser, der har været fra Socialdemokraternes nye formand, fru Helle Thorning-Schmidt, i valgkampen. Fru Helle Thorning-Schmidt sagde, at efter hendes bedste overbevisning burde foreningen Hizb-ut-Tahrir opløses. Men alligevel kan vi her i Folketingssalen i dag konstatere, at den udtalelse er hr. Morten Bødskov i hvert fald ikke enig i, og den nye linje, som vi var nogle, der håbede på, at fru Helle Thorning-Schmidt måske ville fremføre som formand for Socialdemokraterne, har hun i hvert fald ikke vundet flertal for i folketingsgruppen, for folketingsgruppens opfattelse er åbenbart fortsat, at man vil vente at se.

Hr. Tom Behnke anerkendte i sin ordførertale, at man godt kunne bruge grundlovens § 78 med henblik på at føre en opløsningssag. Det var dog et stykke af vejen, hr. Tom Behnke var enig. Men hr. Tom Behnke ville så ikke mene, at man skulle bruge den, nej, hr. Tom Behnke mente, man skulle vente og se.

Fru Anne Baastrup mente, man skulle bruge humor over for Hizb-ut-Tahrir. Ja, det kan være meget godt, men hvor langt rækker humoren? Rækker den, når familier bliver truet, hvis deres døtre ikke går med tørklæde? Rækker humoren så langt? Min humor rækker i hvert fald ikke så langt, og jeg tror heller ikke, at de familier, der bliver truet, har en humor, der tangerer den, fru Anne Baastrup fremfører.

Fru Line Barfod mente i det store hele, at det var samfundets skyld. Det var det danske samfunds skyld, at det var kommet så langt ud med